NEVFEL BİN HARİS (radıyallahü anh)

Eshâb-ı kirâm'dan Peygamberimiz'in (aleyhisselâm) amcası Harisin oğlu idi. Bedir Savaşı'na müşriklerin baskısı ile katıldı. Burada esîr düştükten sonra müslüman oldu. Hendek Savaşı sırasında Medine'ye hicret etti. Künyesi Ebû Hâris'tir. Hazreti Ömer'in halifeliği zamanında 15 (m. 636) senesinde vefât etti. Nesebi ise; Mekke'deki Kureyş kabilesinin Hâşimî kolundan Nevfel bin Haris bin Abdülmuttalib bin Hâşim bin Abd-i menâf bin Kusayy el-Kureyşî el-Hâşimî'dir. Kabilesinin zengin, cömert ve kahramanlarından idi.

Resûlullah (aleyhisselâm) İslâmiyeti bütün insanlara duyurmaya, anlatmaya başladığı zamanlarda müslüman olmamıştı, ilk senelerde O'na muhalefet etmesine rağmen bunu isteyerek yapmıyordu. Çünkü Resûl-i Ekrem (aleyhisselâm) ile aralarında kan bağı vardı. Bu akrabalık sevgisi kendisinde fazla idi. Bedir Savaşı başladığı zaman, Fahr-i âlem'e (aleyhisselâm) karşı gelmemek ve müslümanlar ile savaşmak için kendisi gitmek istemiyordu. Fakat diğer müşriklerin (puta tapanların) zorlamaları ile buna katılmaya mecbûr oldu. Savaş sonunda müşrikler mağlup olup birçok esîr verdiler. Bunların arasında Hazreti Nevfel de bulunuyordu. Resûlullah (aleyhisselâm): "Yâ Nevfel fidye verip kendini kurtar."buyurdu. Hazreti Nevfel "Yâ Muhammed! Kendimi esîrlikten kurtarmak için verecek bir şeyim yok!" dedi. Resûlullah (aleyhisselâm) da: "Cidde'deki mızraklarını versene!"buyurunca O da; "Allah'a yemîn ederim ki, Cidde'de mızraklarımın bulunduğunu benden ve Allah'tan başka kimse bilmiyordu. Ben, şehâdet ederim ki sen Resûlullah'sın!" diyerek müslüman oldu. Mızraklarını verip kendini esîrlikten kurtardı. Bunların sayısı bin tane kadar vardı. Kendisi Hâşimoğullarından müslüman olanların en yaşlısı, hatta Hazreti Hamza ve Hazreti Abbas'dan daha yaşlı idi. Yine Haşimoğulları'ndan kardeşleri Rebîa, Ebû Süfyân ve Abdüşşems'den de büyük idi.

Bundan sonra Hazreti Nevfel Mekke’ye geri döndü. Bir müddet orada kaldıktan sonra Hazreti Abdullah bin Abbas ile beraber Hendek Savaşı sırasında Mekke’ye, Resûlullah’ın (aleyhisselâm) yanına hicret etti. Peygamber efendimiz onunla Abbâs bin Abdülmuttalib’i (radıyallahü anh) kardeş yaptı. Cahiliyyet devrinde malları ortaktı. Birbirlerini severlerdi. Resûlullah (aleyhisselâm) ikisi için Mescid-i Nebevî’nin bitişiğinde bir ev verdi. Bu ev bir duvar ile ikiye ayrılmıştı.

Peygamber efendimiz (aleyhisselâm) Hazreti Nevfel’i hatırladıkları zaman hayırla anarlardı. Birgün evlenmek istediğini söyleyince Resûlullah (aleyhisselâm) hemen onu evlendirdi. Kendisi Resûlullah’a (aleyhisselâm) büyük bir muhabbet ile bağlı, son derece kuvvetli imâna ve cesârete sahip idi. Çok cömert idi.

Hazreti Nevfel Medine’de iken ilk önce Mekke’nin fethine katıldı. Taif ve Huneyn seferlerinde büyük yardımlar ve maharetler gösterdi. Bilhassa Huneyn Savaşı’nda Resûlullah’a (aleyhisselâm) üçbin mızrak ile yardım etti. Peygamberimiz (aleyhisselâm) ona: “Sanki ben senin şu mızraklarının müşriklerin sırtlarını (sırt kemiklerini) kırdığını görüyorum.”buyurdu. O Resûlullah’ın (aleyhisselâm) sağ tarafında en önde bulunuyordu. İslâm ordusunun ön safları dağıldığı zaman büyük kahramanlık göstererek kendisi gibi birkaç yiğit mücâhid ile düşmana hücum etti. Müşrikler kaçmaya başlayınca müslümanlar saflarını düzelttiler. Neticede savaş İslâm ordusunun zaferi ile bitti.

Hazreti Nevfel Hazreti Ömer’in halifeliği sırasında Medine’de 15 (m. 636)’da vefât etti. Namazını Hazreti Ömer kıldırarak Cennet-ül-Bâki’ kabristanına defn edilinceye kadar cenâzesinde bulundu.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Tabakât-ı İbni Sa’d cild-4, sh. 44

2) El-İsâbe cild-3, sh. 577

3) El-A’lâm cild-8, sh. 54